

JOHN RICCARDO

NEOCHVEJNÁ NÁDEJ

NEOCHVEJNÁ
NÁDEJ

JOHN RICCARDO

NEOCHVEJNÁ
NÁDEJ

© John Riccardo, 2023

© Redemptoristi – Slovo medzi nami, 2025

Preklad © Lukáš Vaník, 2024

ISBN 978-80-8193-077-5

OBSAH

Úvodná modlitba	11
Predslov	13
Nebojte sa toho, čoho sa boja PRVÁ BOŽIA DLAHA	31
Váš Otec vie, čo potrebujete DRUHÁ BOŽIA DLAHA	33
Teraz ešte nevidíme TRETIA BOŽIA DLAHA	35
Prestaňte už a uznajte, že ja som Boh ŠTVRTÁ BOŽIA DLAHA	43
Všetkých pritiahnem k sebe PIATA BOŽIA DLAHA	45
O nič nebudte ustarostení ŠIESTA BOŽIA DLAHA	47
Premôže ho mocnejší SIEDMA BOŽIA DLAHA	53
Odzbrojil kniežatstvá a mocnosti ÔSMA BOŽIA DLAHA	57
Nádej je istá a pevná kotva DEVIATA BOŽIA DLAHA	67
Budem bojovať s tými, čo s tebou bojovali DESIATA BOŽIA DLAHA	71
Záverčná modlitba	75
O autorovi	78
O spoločenstve ACTS XXIX	79

ÚVODNÁ MODLITBA

Nebeský Otče, daj, nech tvoj Svätý Duch
pomaže slová na týchto stránkach,
aby ako šíp prenikli srdcia tých z nás,
ktorí najviac potrebujú nádej.

Odvzdávame sa ti a dávame ti povolenie
urobiť v našom živote všetko, čo si praješ.

Nech sú tieto slová ako oheň
a prinášajú teplo, svetlo a nádej
tým z nás, ktorí to najviac potrebujú.

Skrze Krista, nášho Pána.

Amen.

PREDSLOV

Vždy keď kážem, učím alebo píšem, modlím sa za to, aby mi Pán pomohol začuť, čo chce, aby som predniesol – aby som druhým nepodsúval len nejaké svoje myšlienky, ktoré mi práve napadnú. Kňaz, ktorý je mojím mentorom, už pred mnohými rokmi povedal zhromaždeniu kňazov, medzi ktorými som mal tú česť byť aj ja, takéto slová: „Bratia! Jediný dôvod, prečo by ste mali kázať, je ten, že Duch Svätý vám dal slovo, ktoré máte predniesť. Ak vám ho nedal, tak prosím, hneď po ohlásení evanjelia prejdite rovno k Vyznaniu viery!“

Modlím sa, aby nasledovné slovo bolo presne takým slovom. Viem, že pre mňa takým bolo, pretože Pán ma zakaždým povzbudzuje, opravuje a napomína. Modlím sa, aby hlboko zarezonovalo aj vo vás a prinieslo vám ešte väčšiu dôveru v Boha, a zároveň aby ešte viac upevnilo nádej, ktorú doňho vkladáte.

”

Tak ako sa človek
vynára z krstnej vody
ako nové stvorenie,
tak aj učenici vyšli
z tejto búrky ako iní muži.

“

Pane, zachráň, hynieme!

Hoci som kňazom už viac ako dvadsaťpäť rokov, neustále ma zaráža jeden evanjeliový príbeh. Vždy keď ho čítam, Duch sa mi prihovára novým spôsobom. A robí to aj teraz, keď píšem tieto slová. Tento príbeh nám poslúži ako úvod k hlavnému slovu, ktoré, ako vnímam, nám chce Pán povedať. Povzbudzujem vás, aby ste si ho teraz prečítali a aby ste sa potom k nemu znova vrátili a prešli si ho celkom pomaly. Zároveň poprosťte Ducha Svätého (ktorý bol pri tom, keď sa to dialo), aby vás tam teraz preniesol. Aby ste uvideli a počuli tú scénu. Aby ste v mysli vnímali tváre učeníkov a najmä Ježišovu tvár.

„Keď Ježiš videl okolo seba veľké zástupy, rozkázal preplaviť sa na druhý breh. Potom nastúpil na loďku a jeho učeníci ho nasledovali. Na mori sa zrazu strhla taká búrka, že sa vlny prevaľovali cez loďku; a on spal. Pristúpili k nemu a zobudili ho slovami: ‚Pane, zachráň nás, hynieme!‘ On im povedal: ‚Čo sa bojíte, vy maloverní?!‘ Potom vstal, pohrozil vetru i moru a nastalo veľké ticho. Ľudia žasli a hovorili: ‚Ktože je to, že ho i vietor i more poslúchajú?‘“

— *Evanjelium podľa Matúša* 8, 18. 23 – 27

Nedávno som mal možnosť byť s niekoľkými priateľmi v Galilei. Keď sme tam boli, previezli sme sa loďou po Galilejskom jazere. Ak ste tam ešte neboli, tak toto „more“ je asi

dvadsaťjeden kilometrov dlhé a trinásť kilometrov široké. Vlastne je to len jedno veľké jazero – povestné prudkými búrkami, ktoré prichádzajú akoby z ničoho nič.

Pozvime teraz Ducha Svätého, aby prišiel, a poprosme ho, nech nám pomôže vstúpiť do tejto scény, aby sme si z tejto modlitby odniesli to, čo nám Pán chce dať. V gréckom texte búrku označuje slovo *seismos*. Aj keď možno neviete po grécky, toto slovo vám je určite povedomé. *Seizmograf*. Prístroj na meranie sily zemetrasení. Matúš dokonca opisuje túto búrku ako *seismos megas*, čiže ako „mega zemetrasenie“! On teda netvrdí, že len trošku zosilnel vietor. Vietor odrazu nabral obrovskú silu a rýchlosť.

Ďalej Matúš uvádza, že loď začali zaplavovať vlny. V tej chvíli tá loď akoby prechádzala krstom. V istom zmysle sa to aj naozaj dialo. Tak ako sa človek vynára z krstnej vody ako nové stvorenie, tak aj učeníci vyšli z tejto búrky ako iní muži.¹ A som presvedčený, že Pán chce pri uvažovaní nad týmto textom zmeniť aj nás.

Avšak samotný Ježiš napriek všetkým otrasom, vetru, vlnám a hluku SPÍ.

Počas zúrivej búrky ho učeníci prebudia so slovami: „Pane, zachráň nás, hynieme!“ (Mt 8, 25). Teraz sa na chvíľu zamyslime, ako väčšina z nás počuje toto evanjelium počas svätej omše. Žiaľ, kňaz ho často prečíta monotónne, ba

¹ Porov. Simeon Leiva MERIKAKIS, *Fire of Mercy, Heart of the Word: Meditations on the Gospel According to St. Matthew*, San Francisco: Ignatius Press, 1996. Daný úryvok preberám z tejto knihy, ktorá je mimoriadne bohatým rozjímaním nad touto staťou evanjelia.

takmer ľahostajne. Skúsme sa však teraz zamyslieť nad jednou vecou. Vari si máme naozaj myslieť, že učenici len jemne drgli do Ježiša a zdvorilo mu povedali: „Prepáč, Pane. Mrzí nás, že ťa obťažujeme a prerušujeme tvoje krátke zdriemnutie, no zdá sa, že tu o chvíľu zomrieme. Ak ťa to teda nebude veľmi unúvať, nemohol by si s tým niečo urobiť?“

Určite nie! Ako by ste Ježiša zobudili vy? Ja by som ním určite triasol a chvíľu by som naňho aj kričal!

Originálny grécky text verša *Mt 8, 25* uvádza len tri slová: *Pane, zachráň, hynieme!*

Presne v takejto situácii sa nachádzajú aj niektorí z nás, ktorí čítajú tento text.

Dovoľte mi, aby som vám pri tejto modlitbe pootvoril dvere do svojej predstavivosti. Ja vidím Ježiša v zadnej časti lode; spí na vankúši. Vedľa neho vidím Jána, pretože Jána považujem za apoštola, ktorý je Ježišovi vždy nablízku. Predstavujem si, že Peter je v prednej časti lode. Ak ste už niekedy boli vonku uprostred búrky, potom viete, že v nej nie je ľahké viesť rozhovor. Predstavte si, že počas plavby po jazere vašu loďku zachváti vietor so silou hurikánu. Hrozí, že vám na franforce roztrhá plachty a prevrhne vám loď. Predstavte si, ako neprestajne prší. Voda dopadá na loď i do mora. Predstavte si blýskanie a hromobitie. A k tomu vlny udierajúce do loďky. Loď sa kýva sem a tam a nezdá sa, že by sa to malo tak skoro skončiť. Keď sa deje toto všetko, nedá sa s druhým viesť zdvorilý rozhovor. Treba kričať.

Vidím, ako Ján trasie Ježišom a po celý čas pritom kričí: „Pane! Zachráň! Hynieme!“ Peter vpredu nepočuje, čo Ján hovorí; vidí len, ako trasie Ježišom. Vtom pozorujem, ako sa Ježiš náhle prebúdz, pretiera si oči a rýchlo prehodnocuje

celú situáciu. A potom vidím, ako sa usmeje na Jána a opýta sa ho: „A v čom je problém?“ Peter to, samozrejme, nepočuje, a tak kričí na Jána: „Čo povedal?“ Ján mu zakričí: „Pýta sa, v čom je problém!“ A Peter nato zvolá: „To nemyslíš vážne!“

Ježiš je s nami

Keď čítate tieto slová, možno sa aj vy nachádzate uprostred nejakej búrky. Možno máte pocit, že ste sami, máte obavy pre udalosti dejúce sa vo svete alebo sa trápите nad svojou budúcnosťou. Možno ste si začali väčšmi uvedomovať, že starnete, alebo sa hrozíte výsledkov odberu u lekára. Možno sa trápите pre svoje deti, stav Cirkvi či budúcnosť svojej krajiny. Čoraz viac ľudí upadá do sklúčenosti, že sa nikdy nič nezlepší. No nech už ste v akejkoľvek búrke, Ježiš vám kladie rovnakú otázku: „Prečo sa bojíš?“ A ja vnímam, že nám hovorí:

Nevieš, kto som? Nevieš, čo som urobil? Nevieš, čo dokážem urobiť? Nevieš, že Cirkev je aj teraz v mojich rukách? Nevieš, že tvoje manželstvo je v mojich rukách? Nevieš, že tvoj život nie je v rukách lekárov? Vládu nad ním nemá ani liečba, ani tvoja diagnóza. Tvoj život je v mojich rukách. Nik ho nemôže vytrhnúť z mojej ruky, pretože ja som Pán a iného niet.

A nie som len Pán; ja ťa milujem. *Vidím* ťa – práve teraz, v tejto chvíli, s celou tvojou úzkosťou, celým tvojím strachom, so všetkými

tvojimi starosťami. Vidím ťa a je to v poriadku – nie preto, že by som ako šibnutím čarovného prútika odstránil tvoje problémy. Život sa občas veľmi podobá plavbe na loďke počas prudkej búrky. No *ja som v tej loďke s tebou* a sľúbil som ti, že ti dám taký pokoj, aký ti svet nemôže dať. Svet pozná len taký pokoj, ktorý človek zakúša, keď neprežíva žiadny konflikt. No môj pokoj prichádza aj uprostred neho. Môj pokoj prichádza *aj uprostred búrky*. Môj pokoj prichádza, keď sedíš v čakárni u lekára. Môj pokoj prichádza aj vtedy, keď sedíš pri smrteľnej posteli niekoho, koho máš rád. Môj pokoj prichádza aj uprostred vecí, ktoré sa ti nepáčia. A tento pokoj ti teraz ponúkam.

Keď bol Ježiš spolu s učeníkmi v tej loďke uprostred búrky, oslovil svoje stvorenie a rozkázal mu: „Mlč, utíš sa!“ (Mk 4, 39). A toto stvorenie, ktoré pozná hlas svojho Pána, sa okamžite upokojilo. Ježiš tak priniesol pokoj jediným *slovom*. Predstav si, ako sa na seba pozerali apoštoli a zarazení si medzi sebou hovorili: „Kým, prepánajána, je, keď sa prihovára *búrke* a ona ho poslúcha?“

A tak ako bol Ježiš v loďke s učeníkmi, môže byť aj s nami – s vami i so mnou. Uprostred všetkých tých šialených, desivých a neistých vecí, ktoré sa dejú v našom živote, vy i ja môžeme tu a teraz prežívať svoj život v neochvejnej dôvere v Pána. Ja osobne teraz, keď píšem tieto slová, nemám veľkú dôveru vo vedúcich predstaviteľov sveta, svojej krajiny, ba dokonca ani svojho kraja. A bez urážky našich drahých